

CSÖR

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXIX. évfolyam, 5. szám, 2025. január 31.

► *Jonas Petter Aronsen: Az ember, aki elvesztette az időt, Vígszínház*

Ettől még - az Aronsenből doktorizók most fogják be fülüket - Az ember, aki elvesztette az időt lényegében a *Platonov*. Akkor is, ha egy bizonyos Jonas Petter Aronsen nevű norvég író ősbemutatójaként fut, aki kiadatlan, „csaknem ezeroldalas” regényét a színlap szerint „Csehov Platonovjának ihletésére” írta. A színlapon leírtak azonban rögtön gyanúsak lehetnek, hiszen részben Bodó Viktor rendezői kézjegyre utalnak, „mágikus abszurd”, „költői thriller”, részben a Csehov-játékhagyományra, „pszichorealizmus”, miközben sejtelmesen leplezik le a valódi tartalmat, a *Platonov* „több változatban” szunnyadó szöveg univerzumát. De még talán az amerikai kultszerzőt, David Foster Wallace-t is eszünkbe juttathatják néhány hívószóval (a színlapon is megidézett *Végtelen tréfa* Wallace regénye): „szerkesztetlen” „szövegfolyam”, „elvarratlan szálak”, „sok lábjegyzet”.